

Erdély

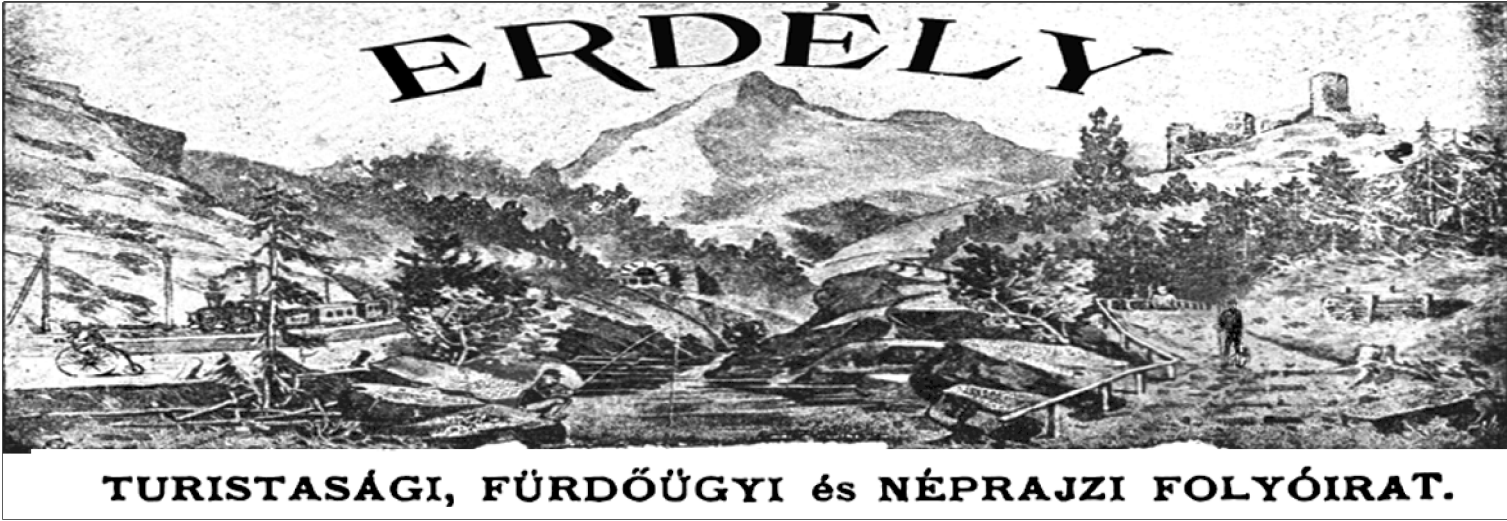
ALAPÍTVÁ 1892-BEN

Új sorozat, 74. szám
2015/1.

Megjelenik havonta

Az Erdélyi Kárpát-Egyesület
– Kolozsvár 1891 Értésítője

Szerkesztők:
Tóthpál Tamás
(tothpaltamas@gmail.com)
Pál Gyöngyi

Zsidovina – a tűz alkotása

A SZERZŐ FELVÉTELE

Jókora hóban arasoltunk a csúcs felé

AMBRUS TIBOR

Az Aranyos-völgye a kolozsvári EKE egyik kedvenc túracélpontja. A Bedellő, Vidalykő, a Bélavára, a Runki- és Pociovaliştei szorosok minden évben szerepelnek a túraprogramban, de télen ritkábban járjuk ezt a vidéket. Ezért született az ötlet, hogy egy téli túra alatt kössünk össze két rövidebb nyári útvonalat, és jussunk fel a kevésbé ismert Zsidovinára, majd az enci-

án virágzásakor évente látogatott Vultureasára.

Kiskocsikkal, sötétben indultunk Kolozsvárról. Alig pirkadt, mikor Alsóakloson hagyva az autót, a dermesztő hidegben elindultunk a távolban sejlő Zsidovina felé. Semmilyen turistajelzés nincs, csak a térképre és ösztöneinkre számíthatunk. Alsóaklos központjában, a templomnál balra fordultunk, a Craca-patak völgyét követtük 3 kilométeren át, majd megint bal-

ra fordulva fiatal nyírfák között vezető meredek erdei úton közelítettük meg a csúcst. A csúcs alatti nyeregben már közel tédig érő hóban tapostunk. Innen sűrű erdőben, állatcsapásokon másztunk tovább a 906 m magas Zsidovinára.

A Torockói-hegységhez tartozó Zsidovina elüt a környező hegyektől. Míg a többi anyaga mészkő, eltűnt óceánok itt maradt emléke, a Zsidovina vulkáni eredetű. A szemben levő Bedellőről

jól látszik vulkáni kúp alakja. Leginkább a Detonátákra hasonlít, azzal a különbséggel, hogy míg a Detonátákat bazalt alkotja, a Zsidovina kőzete a trachit. A vulkáni kitörés során felszínre került magma kihűlt, a lávában hűlési repedések keletkeztek, és a trachitra jellemző sokszögű oszlopos leválások jöttek létre. A hegynek az Aranyosra tekintő gerincén trachit-tűk meredeznek, a hegy oldala tele letört trachit-oszlopokkal, a tetőn boglyákra emlékeztető kőtuskók. A helybeliek mondája szerint valamikor régen egy kegyetlen óriásnak volt fent a hegyen az oszlopos palotája, amelyet egy oroszlán és egy medve őrzött. Az óriás kíméletlenül dolgoztatta jobbjait, még Szent Illés napján se hagyta ünnepelni, a széna behordására kötelezte őket. Hirtelen nagy fergeteg kerekedett, és mire a nap újra kisütött, a hatalmas vár összedőlt, oszlopai szanaszét heverték, a szénaboglyák megkövesedtek, a várúr megszenesedett csontjai szétszóródtak, a két vadállat is kővé változott.

A tetőről lelátni az Aranyos völgyének hosszú szakaszára, szemben, az Aranyos túlsó partján levő Bedellő szinte karnyújtásnyira tűnik. Sajnos, a hegy aljában kőbánya működik, felő, hogy e természeti csoda a kotrógépek martaléka lesz.

Visszaereszkedtünk a Zsidovina-nyeregbe. Jelzetlen úton haladtunk tovább, a 989 m magas Măgura-csúcs felé. Szalmafedeles nyári lakok mellett haladtunk el. Nyáron juhászkutyák ugatása, tehenek bögése fogadott volna, most csak mi mozogtunk a szűz hóban. Kemény kapaszkodó várt ránk, de a csúcsról pazar kilátás nyílt a Poşagai-szorosra. Leereszkedve egy kunyhó falán megtaláltuk a Bélavára vezető piros háromszög turistajelzést. Ezt követően a Vultureasáig. Esztenák közt kanyarogtunk, majd egy erdős részen haladva közelítettük meg. Utolsó erőpróbaként meredek, sziklás kapaszkodón jutottunk fel 1134 m magasra. A Vultureasa és a Vulturese a Craca-patak által elválasztott két hatalmas mészkőtömb. Nevüket azért kaphatták, mert hatalmas sas két kiterjesztett szárnyára emlékeztetnek. Talán a Vultureasa csúcsáról nézve a legszebb a Bélavára és a lenyugvó nap fényében fehéren csillogó Vulturese.

A visszaút az északi oldalon terveztük, de az eddig is nehezen követhető, hófödte ösvény eltűnt egy vihar által kidöntött erdőrészen. Már szürküldött, így biztonságosabbnak tartottuk visszamenni a Vultureasa aljáig, majd innen egy régebbi túráinkról már ismert erdei úton Alsóaklosra.

Az új év első túrái – irány az Árpád-csúcs!

Az újévi farkasordító hidegben is megtartottuk január 2-ai hagyományos évnitő, „józanító” túránkat a Rejtett-forrás tisztásán: a Monostor negyedi végállomásról 46-an indultunk Bagaméri Tibor vezetésével. Másnap két túra indult az Árpád-csúcsra.

PÁL GYÖNGYI

Kiss János kb. 22 km-es hagyományos újévi túráján 12-en indultak a Monostor negyed végéről a Dumbrava-gerinc, az Árpád-csúcs felé. Egy másik, tízes csoporttal a 40-es autóbusz megállójának gyülekeztünk, a tervezett útvonal: Sáros-bükk-Árpád-csúcs (kb. 18 km). A hőmérséklet jóval 0 fok alatt, a hórétteg 10–30 cm, 17 órakor sötétedik – egyik út sem könnyű séta.

A Bükk telep végállomásáról fél 10 körül gyalog indultunk a házak közt a Sáros-bükk felé borús, ködös, zord januári időben. A fenyvesben a piros és kék jelzésen haladtunk. A két jelzés a Mikesi házak alatt elválik egymástól. A piros a Jókai teljesítménytúra útvonala a Tordai-hasadék és Torockó felé, a kék a Bükk legrégebbi turistaösvénye. Dr. Tulogdy János az Erdély 1935/4-5. számában így ír róla: „(...) idősebb Hirschfeld Sándor (...) már 1876-ban járt a Majláth-Bilaşcu-, akkor Pintyekútnál s azt Tauffer Ákossal elő-

ször ők fedezték fel. (...) Az első hivatalos egyesületi túrát az Árpád-csúcs 833 m magas tetejére 1894. szeptember 30-án vezette. Br. Mannsberg Sándor által készített első útjelzés akkor már teljesen készen volt.”

A Sáros-bükkön felfelé letört ágak heverték a földön, kidőlt fákat is láttunk, alighanem

a december eleji jeges, ónos eső és nagy erejű szél áldozatai a Feleki-gerincen. A Rajka (Helena) forrásnál hatalmas kidőlt fatörzs zárta el az ösvényt. Nem volt más megoldás, felkapaszkodtunk a meredek oldalon párhuzamosan a kidőlt fával, megkerültük a hatalmas gyökeret, majd visszaereszkedtünk az ösvényre. Utban a Mikesi házak felé már ritkult a köd, a nap is megcsillant az erdő fái közt a fehér havon. Az Erdőfelekről jövő úton haladtunk tovább, az elágazásnál jobb-

ra tértünk a rádióház felé. A házak körül, végig az erdő szélén és a legelőn nem láttunk egy ép koronájú fát. Sok helyen a levegőben lógtak a letört darabok a fák koronái közt, égne meredeztek a lehasadt ágak hegyes csonkjai. Apokaliptikus kép. A kis vadalmafa, melynek lombja alatt asztal és pad volt, most teljesen összetörve, darabokban hevert a földön. Tovább mentünk az Árpád-csúcsig a juhok esztenáját bekerítő drótkerítés mellett. A csúcst jelző tábla oszlopa már

jó ideje kitört, most is egy fának támasztva találtuk. Délre kivehető a Székelykő. Nyugat felé a hegyeket felhők takarták, csak itt-ott bukkant elő egy-egy havas tető, a Kismagura oldalában szőket láttunk. Az Árpád-csúcs (vf. Peana) a Feleki gerinc legmagasabb pontja, tiszta időben ellátni a Fogarasi-havasokig. 1905. május 21-én készült el a 15 m magas messzelátó torony, utóda az 1970-es évek végéig állt. A csúcs és környéke nem nyilvántartott turisztikai látványosság, juhászok használják. 2009 februárjában az EKE spontán tüntetésével és néhány újságíró segítségével elértük, hogy a kerítést az erdő felé lebontották, a magassági pont szabadon maradt.

Rövid uzsonnaszünet után úgy döntöttünk: a Majláth-kút felé megyünk haza. Az északi oldalon ereszkedtünk le. A Majláth-kút után a fehér békával jelzett ösvényen ereszkedtünk a Szelicsei útra, a tanösvény kezdőpontjához. A tanösvény mintegy 3 órás sétával bejárható, 6 ismeretterjesztő tábla mutatja be képekkel és magyarázattal a hely különlegességeit, köztük a gömbköveket, amelyek száma sajnos évről évre csökken, sokat elhordanak.

A SZERZŐ FELVÉTELE

Különlegesen örömteliek tudnak lenni a téli túrák

Az EKE 1914–1930 között is működött!

Téves megállapítás hangzott el a Duna Tévében

Személyes emlékek, feljegyzések, újságcikkek, kiadványok, levéltári adatok egész sora igazolja, hogy az Erdélyi Kárpát-Egyesület az első világháború alatt és után is folyamatosan működött. A hibára az adhat okot, hogy hivatalos bejegyzése a Romániához csatlás utáni zűrzavarban sokáig nem volt lehetséges, hiszen nem léteztek az erdélyi társadalmi realitások szabályozására alkalmas román törvények, szakkifejezések sem mindennek megvalósításához. Önkényes beszüntetésére csak később, a kommunizmus idején került sor.

VÁRADI ISTVÁN

1989 után Kolozsváron az újraindult EKE tagsága nagy tervekkel és nekibuzdulással szeretne volna folytatni elődeink minden tevékenységét. Különböző szakosztályok alakultak (egyesek sajnos csak tervek maradtak), folyt a tervezgetés, ki ahogy tudott, odaállt, vagy éppen gátolta a tevékenységet, sokan még most sem tudják levetkőzni az elmúlt időszak ideológiai nézeteit, beidegződéseit, megszokásait. Ezért is szeretném tisztázni azt a téveszmét, hogy megszűnt volna az EKE 1914–1930 között. Remélem, valahogy a Duna Tv is kijavítja ezt a sajnálatos félreértést.

Édesapám pont abban az időszakban lépett be az EKE-be, emlékeiből, történeteiből, és az Erdély egykori számaiból kerekedett ki az alábbi EKE-portré. Nagy segítséget nyújtott Merza Gyula *Az EKE története 1891–1930* című írása és a régi tagok írásai, visszaemlékezései, fényképei, korabeli újságcikkek, levéltári adatok.

Megalakul a Lépés Mérő Társaság

Az első világháború alatt és az azt követő nehéz időszakban az EKE tevékenysége nem szakadt félbe. Bár csökkentett tevékenységgel, de igyekeztek a tagsággal az összeköttetést gyűlések, kiránduló tervek, folyóiratuk és hírlapi közlemények útján ébren tartani. 1916-ban jelenik meg a Gyilkostói-kalauz (Vákár P. Arthur tollából), gr. Lázár István elnöklete alatt csendben megülték egyesületünk fennállásának 25. évfordulóját. 1919 nyarán ünnepelték meg az 1918-ban tatarozott kolozsvári bükkerdei Bercsényi-menedékház tízéves fennállását. Mi sem bizonyítja jobban, hogy léteztek és tevékenykedtek, mint egy

újabb szakosztály beindítása: 1922. április 18-án egy Bükk-erdei kiránduláson Merza Gyula javasolta az EKE Lépés Mérő Társaság (LMT) megalakulását. Javaslatát elfogadták, és Merza Gyulát megválasztották elnöknek. Ez a lelkes csapat kirándulások szervezésével, irodalom- és természetszeretetre való neveléssel űrt pótolta a háború utáni EKE tevékenységében. A vídamságot, tudományokat, irodalmat kedvelő jó humorú társaság hasznos szolgálatot tett a kolozsvári Bükk látogatottságának, a virágkultusznak és a Kolozsvár környéki kirándulóhelyek népszerűsítésének. Merza Gyula 1930-ban így ír: „Különb-ben kisebb társas kirándulások az új impérium óta sehol sem szüneteltek napjainkig, múzeumunk vonzóereje pedig éppen nem csökkent.”

Az EKE nem volt betiltva, csak az új rendszerben nem volt bejegyezve. Az EKE Múzeum még állami támogatást is kapott, Orosz Endre múzeumigazgató is az államtól kapta a fizetését.

Az egyesület létét és tevékenységét igazolja a választott elnökök sora és tevékenysége – gr. Bethlen Bálint (1891–1899), br. Feilitzsch Arthur (1899–1906), Heppes Miklós (1906–1908), gr. Lázár István (1908–1920), dr. Haller Gusztáv (1920–1923) és dr. Szádeczky Gyula, (1923–1930) –, akik az EKE céljait a legnehezebb viszonyok között is megvalósítani törekedtek.

Turistaházat avatnak

1926-ban már több mint 40, 1927-ben 65, 1928-ban 126, 1929-ben 204 kirándulást szerveztek, nem is szólva a kisebb-nagyobb magánkirándulásokról. A kolozsvári Bükkerdei Bercsényi turistaházban 1926-ban ünnepelték az EKE 35 éves, 1927-ben a Kárpát-múzeum 25 éves évfordulóját, majd később

a turistaház fennállásának huszadik évfordulóját. Ugyanakkor választották kedvenc virágjukat, a Gencianát a Lépés Mérő Társaság jelképévé. Ifj. Xántus János írja, hogy 1928-ban felavatták az EKE kolozsvári Hója-erdei Gaudeámus nevű turistaházát.

Kirándulásaitak nem csak Kolozsvár környékére rendezték, hanem a Tordai- és Túri-hasadék, Torockó, Runki-szoros, Dobrin, Vlegyásza, Révi cseppkőbarlang, Dregán-völgy, Kiskapus, Pányiki-szoros, Kolozsi-fürdő, Marosújvár, Gyerőffy-szöktető, a Negoj hegység, Remetei-sziklaszoros, Leányvár, Báthory-hegy, Kolozsvári Szénafüvek, Szkerisorai-jegesbarlang, Szamosbazár, Csodavár, Oncsászi-barlang, Detonáta és Székelyföld vidékére.

Az EKE a nehézségek dacára, a tagság kitartó munkásságának köszönhetően szinte folyamatosan működött. Az EKE új alapszabályzatát dr. Szádeczky Gyula (akkori elnök) és Id. Xántus János szerkesztette, 1926-ban nyújtották be hivatalos bejegyzésre. Négyévi huza-vona után, több mint 130 módosítás és átszerkesztés után csak 1929. április 17-én 380-as szám alatt történt meg a hivatalos román bejegyzés EKE (SCA) néven. Mindez az akkori hatalomváltásban keletkezett zűrzavarnak köszönhetően húzódott oly soká. Nem léteztek megfelelő szavak, kifejezések, meghatározások, törvények és hivatalos megnevezések a sport- és a civil szervezetekre vonatkozóan.

Az Erdélyi Kárpát-Egyesület (EKE) román fordításban mind a mai napig az 1930-as bejegyzés szerint, mint Societate Carpatină Ardeleană (SCA) szerepel. Hivatalos ügyintézők során sokszor félreértésre ad okot, hogy neve szerint ez egy gazdasági társulás (Societate), nem egyesület. Ezt a néha kellemetlen félreértést egyes hatóságoknál mindig magyaráznunk kell. A jogfolytonosság hiányára való román állami hivatkozás miatt az EKE nem tudta visszaszerezni egykori vagyonát, anélkül sajnálatosabbnak tartjuk, hogy e dokumentumokkal igazolhatóan valótlán megállapításokat magyar közösségekben is tényként közlik.

Megjelent az Erdélyi Gyopár idei első lapszáma

■ Tartalmából: EKE-napi pályázat minden diáknak; Munzlinger Attila: aki lehozza a csillagokat az égből; EKE-osztályok hírei; Erdélyi előadó körúton voltak a *Magyarok a világ nyolcezeresein* expedíciósorozat létrehozói; 25 éves a Csíki Természetjáró és Természetvédő Egyesület Vándortábori túrákínálat; Menedék a hegyjárónak – Barkács a fűrészfogas Fogarason; A néptáncolás élet- és lélekmentés; Hargitafürdői bűdös gödör; Három vár a Király-hegyen; Gyógynövény-kalendárium: Fehér ősvények hava; A lila pénzecskegomba; A Hagieni-erdő Természetvédelmi Terület bemutatása. Keresse az EKE-osztályoknál.

Csendéletek fotókiállítás

■ A Romániai Fotográfia Hónapja alkalmával az Erdélyi Kárpát-Egyesület – Kolozsvár 1891 fotóklubja kiállítást nyitott meg január 13-án a Lucian Blaga Központi Egyetemi Könyvtár előcsarnokában. A kiállítás kilenc EKE-tag (Fazakas Ferenc, Jánky Mária, Jórárt Endre, Kaló Márta, Korom Mária, Lőrinczi István, Mezei Elemér, Petra Stefan Zoltán és Bozsoki Adrienn) 86 csendélet-fotóját mutatja be. Az anyag összeállításában nagy segítséget nyújtott dr. Fazakas György, akinek vetített képes előadásából sokat tanultunk. A kiállítás megtekinthető február 10-ig.

(B. A.)

Februári rendezvények

- **Január 31–február 1. (szombat-vasárnap):** Csillagtúrák (12–25 km) Csucsán az EKE kulcsosháztól, kétnapos túra. Túravezető: Kiss János. Érdeklődni telefonon.
- **Február 1. (vasárnap):** Vonatos kirándulás a Körös-kanyarba – Bánlaka, Sonkolyos (10 km). Találkozás 7.15 órákor a nagyállomás előtt. Túravezető: Vlád Pál.
- **Február 4. (szerda):** Péter úti séta (9 km), találkozás 10 órákor a monostori végállomáson. Túravezető: Székely Lavotta ♦ 18 órától közgyűlés az Apáczai-líceumban.
- **Február 5–8. (csütörtök–vasárnap):** Kirándulás Bécsbe. Indulás reggel 6 órákor a Széchenyi téri Flip elől. Túravezető: Kovács D. Zsuzsa.
- **Február 7. (szombat):** Hajtás-völgy (6 km). Találkozás 10 órákor a rádióstúdió előtt (Donát út). Túravezető: Márton Erzsébet ♦ Lomb, Kajántói-erdő, Bácsi-erdő (25 km, 600 m szintkülönbség). Találkozás 9 órákor a nagyállomás előtt. Túravezető: Kiss János.
- **Február 8. (vasárnap):** Csigadomb (15 km). Találkozás 10 órákor a rádióstúdió előtt (Donát út). Túravezető: Szócs János ♦ Túra a Kudzsiri-havasokba (M-tii Șureanu; 25 km). Túravezető: Ambrus Tibor. Érdeklődni telefonon.
- **Február 11. (szerda):** István-forrás (9 km), találkozás 10 órákor a monostori végállomáson. Túravezető: Székely Lavotta ♦ Túravezetők tanácskozása és választmányi gyűlés 18 órától a székházban.
- **Február 12. (csütörtök):** Látogatás a Gyógyszerészeti Múzeumba. Találkozás 16 órákor a múzeum bejárata előtt (a Főter és Dózsa György utca sarka). Túravezető: Kovács D. Zsuzsa.
- **Február 14. (szombat):** Hója-gerinc (6 km). Találkozás 10 órákor a Törökvágás tetején. Túravezető: Márton Erzsébet ♦ Szénafüvek–Morgó–Tekintő–Pokolköz (20 km, 500 m szintkülönbség). Túravezető: Kiss János. Érdeklődni telefonon ♦ Mikrobuszos kirándulás Șuior üdülőtelepre. Jelentkezni telefonon. Indulás 7 órákor a Fliptől. Túravezető: Szócs Miklós.
- **Február 15. (vasárnap):** Kerékpáros túra a Királyerdőben; Élesd, Barátka (65 km). Túravezető: Szima Márton. Érdeklődni telefonon ♦ Túra a Retyezát-hegységbe (25 km, 1800 m szintkülönbség). Túravezető: Ambrus Tibor. Érdeklődni telefonon ♦ Ózek-völgye (15 km). Találkozás 8.45 órákor a 40-es autóbusz megállójában (a román színház mellett). Túravezető: Szabó István (Tubi).
- **Február 18. (szerda):** Cérna-forrás (8 km), találkozás 10 órákor a monostori végállomáson. Túravezető: Székely Lavotta ♦ Balázstelke, Medgyes, fürdés Bázánán. Indulás reggel 7 órákor a Széchenyi téri Flip elől. Túravezető: Kovács D. Zsuzsa.
- **Február 20–23. (péntek–hétfő):** Mikrobuszos kirándulás Gyulára; melegfürdő túra. Túravezető: Vas Géza.
- **Február 21. (szombat):** Bácsi-torok (10 km). Találkozás 10 órákor a 31-es busz Széchenyi téri megállójában. Túravezető: Márton Erzsébet ♦ Cérna-forrás; megemlékezés Xántus Jánosról (8 km), találkozás 10 órákor a monostori végállomáson. Túravezető: Szatmári Béla ♦ Fürdőtúra Szamosújvárra, távolsági busszal. Találkozás 8.10 órákor a Mărăști téri, a Profi üzletház melletti megállóban. Túravezető: Szócs János.
- **Február 22. (vasárnap):** Árpád-csúcs (18 km). Találkozás 8.45 órákor a 40-es autóbusz megállójában (a román színház mellett). Túravezető: Szabó István (Tubi).
- **Február 25. (szerda):** Rejtett-forrás (7 km), találkozás 10 órákor a monostori végállomáson. Túravezető: Székely Lavotta.
- **Február 28–március 1. (szombat–vasárnap):** Csillagtúrák (12–25 km) Csucsán az EKE kulcsosháztól, kétnapos túra. Túravezető: Kiss János és Csorba Anna. Érdeklődni telefonon.
- **Február 28. (szombat):** Lomb (10 km), találkozás 10 órákor a távolsági autóbuszok megállójával szembeni 31-es megállóban. Túravezető: Márton Erzsébet ♦ Farsangtemetés Torockón; mikrobuszos kirándulás. Túravezető: Vas Géza. Érdeklődni telefonon.
- **Március 1. (vasárnap):** Szalonnasütés Kispetriben; vonatos kirándulás (12 km). Találkozás 7.15 órákor a nagyállomáson. Túravezető: Vlád Pál.
- **Március 4. (szerda):** Péter-úti séta (9 km), találkozás 10 órákor a monostori végállomáson. Túravezető: Székely Lavotta ♦ 18 órától közgyűlés az Apáczai-líceumban.

Túraelőzetes: Március 22. (vasárnap): Tőzike túra kerékpárral; Csucsá, Berettyó-forrás, Királyhágó (55 km), Csucsáig vonattal. Túravezető: Szima Márton. ♦ **Március 22. (vasárnap):** Túra a Páreng-hegységbe. Túravezető: Ambrus Tibor. ♦ **Március 27–29. (péntek–vasárnap):** Bihardíószeg, Álmosd, Hajdúböszörmény-városnézés, fürdés. Túravezető: Kovács D. Zsuzsa. ♦ **Március 29. (vasárnap):** Torockó, Kőköz, Szabaderdő, Pilis-tető, borkóstolás Nagyenyeden; mikrobuszos kirándulás. Túravezető: Vlád Pál.

■ **Szolgálatos napok a székházban** (Kolozsvár, Cardinal Iuliu Hossu/Fürdő utca 20. sz., 13 ajtó): hétfőn, csütörtökön 17–18 óra, kedden 10.30–12.30 óra között. ♦ **EKE fotóklub:** minden kedden 17 órától a székházban. ♦ **Könyvtár:** minden csütörtökön 17–18 óra között a székházban. Rendezvényeinkre minden érdeklődőt szeretettel várunk.

TÚRAVEZETŐK, SZERVEZŐK ELÉRHETŐSÉGEI

Ambrus Tibor 0722-377622; Csorba Anna 0740-407652; Kiss János 0364-807639; Kovács D. Zsuzsa 0747-070790; Márton Erzsébet 0742-037179; Szabó István 0748-140551; Székely Lavotta 0748-036290; Szima Márton 0766-703575; Szócs János 0742-690881; Szócs Miklós 0740-061741; Vas Géza 0742-659570; Vlád Pál 0264-435866; Titkár: Etédi József 0745-029946 és Székely Lavotta.